

NAŠA LUČ

DECEMBER 1956

Božič prihaja

Štiri tedne pred Božičem je vsako leto adventni čas. Advent pomeni po slovensko „prihod“: spominja nas tisočletja hrepenenja na „prihod“ Gospodov. To hrepenenje je za vedno lepo izrazil prerok Izaija (45, 8), ko je rekel: „Rosite, nebesa, od zgoraj in oblaki dežite Pravičnega! Odpri se, zemlja, in rodi Zveličarja!“

Naš narod te štiri tedne hodi v mislih z Marijo. Marsikje nosijo od hiše do hiše Marijo in si predstavljajo, kako je potovala v Betlehem, kjer je potem rodila Jezusa. Z Marijo naši ljudje hrepenijo po Božiču in se ga že vnaprej veselijo.

Primorski umorjeni pesnik duhovnik Lado Piščanec, je zapel o adventu prelepo pesem, ki da misliti tudi vsem nam izseljencem, razkropljenim po tujini:

NAŠA LUČ

izhaja vsak mesec razen julija in septembra (desetkrat na leto). Bratom in sestram slovenske krvi po Zapadni Evropi želi biti v razvedrilo, veselje in podučilo.

Dopise za številko, ki izide konec meseca, pošljite vsaj do petega v mesecu poverjeniku v bližini ali naravnost uredništvu v Celovcu.

Če naročiš list tako, da ti ga pošiljajo naravnost iz Celovca, stane letno 28 šilingov, 48 bfrs, 400 ffrs, 4 hol, guld., 4,50 DM, 700 lir, 12 angl. šil., 1 dolar in pol. Za ceno oglasov piši na upravo lista.

Naročnino in darove za list sprejemajo listovi poverjeniki po raznih deželah. Lahko pošlješ oboje tudi naravnost na upravo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

imata naslov: „Naša luč“, Viktringer Ring 26, Celovec-Klagenfurt, Austria.

V adventu so jasne noči,
v adventu Marija hiti
čez gore zasnežene.
Njen plašč je kot modro nebo,
o, v njem bi prostora bilo
za vse uboge ljudi.
V njen plašč je vtkana ljubo
jutrna zvezda. Z večno Lučjo
Marija gre k nam...

Kmalu bo Božič! Veselijo se ga naša srca
in ga čakajo! Naj pride že skoraj Zveličar!
Toda ne le kot spomin na betlehemske do-
godek, ampak zares! Naj pride v naša srca
in v vse naše življenje. Potem bomo močni
in nič več slabotni! Potem bomo srečni in
nič več nesrečni...

Svet ne zna več prave poti naprej! Pridi,
Gospod, s svojo dobroto in milostjo in mi
jo pokaži!

Za rudarski praznik

SVETE BARBARE

(4. decembra)

O Barbara, prežlahna ti devica,
rudarjev ti si zvesta priprošnjica!
Telo in dušo tebi izročimo,
življenje ti in smrt priporočimo.
Ob smrtni uri nam na strani stoj
in, ko začne se z nami smrtni boj,
izprosi nam, da milost zadobimo
in da pred smrtjo se še spokorimo.

Naj takrat najsvetejše nam Telo
popotnica v srečnejšo večnost bo!
Sovražnika nam daleč proč odstrani
in s svojo pomočjo pri nas ostani.
Ko pa se loči duša od zemljé,
ti sprejmi v svoje svete jo roké;
otmi, otmi pekla jo in trpljenja
in vódi v dom jo večnega življenja.

Kdo je odgovoren!

Božični večer . . .

Zvonovi slovesno doné. Svetonočne pesmi s svojo milobo napolnjujejo družinska ognjišča, cerkve in srca kristjanov. Božična darila navdušujejo staro in mlado.

Ta večer povsod vlada radost, topla domačnost.

Ne brez razloga!

V srcih vernih odmevajo besede evangelija svete noči: „Ne bojte se, zakaj glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo: Rodil se vam je danes v mestu Davidovem Zveličar, ki je Kristus Gospod. In to vam bo znamenje: Našli boste dete, v plenice povito in v jasli položeno.” (Lk 2, 10–12).

Božje Dete v jaslih, božje darilo človeštvu, je razlog božičnega veselja.

Božje Dete v jaslih je skrivnosten smisel Božiča.

Temu Detetu v pozdrav pojo zvonovi. To Dete opevajo pesmi, najmilejše pesmi, kar jih je kdaj čulo človeško uho.

Kdo bi se mogel ubraniti ginjenosti, kadar posluša:

„Sveta noč, blažena noč!

Prišla je nam pomoč;

Dete božje v jaslih leži,

grešni zemlji radost deli.

Rojen je Rešenik, rojen je Rešenik.”

+

Toda ali ni to veselo božično razpoloženje samo plod neke sladke legende?

Kajti gledajoč vsakdanje življenje ter razmere v svetu se marsikomu vsiljujejo po-

misleki in grenke ugotovitve: „Kljub božični skrivnosti, kljub Rešeniku je slabo, strašno slabo na svetu.”

Zares, niso se še popolnoma porazgubili čarobni zvoki svetonočnih zvonov, pa smo se že znašli sredi trde vsakdanjosti, ki je pravo nasprotje temu, o čemer pojo božične pesmi.

Betlehemsko Dete je tako mnogim v . . . pohujšanje . . .

Ali je svet v resnici že odrešen?

Kako spraviti v sklad težko pričakovano in toliko obetajočo sveto noč, ki jo prerokbe in evangeliji proglašajo za začetek nove dobe, dobe resnice, pravice in miru, — in dejanske razmere, ki so tako žalostne, krute, nečloveške?

+

Za Dete v betlehemske štalice veljajo besede, ki jih je pozneje nekoč spregovoril isti Jezus: „Blagor mu, ki se nad menoj ne pohujša!”

Bodimo mirni!

Božična skrivnost ni samo sladka legenda brez vpliva na tok časov. Prav imajo božične pesmi, ki sveto noč v skladu z božjim razodetjem proglašajo za začetek božjega kraljestva na zemlji.

Božje kraljestvo je v resnici že tu!

Z Detetom iz Betlehema je za vse ljudi prišla RESNICA, PRAVICA, LJUBEZEN in MIR.

Nov, boljši svet se je že začel, a ga mi, res je, ne moremo otipati z rokami.

Jezus namreč ni prišel, da bi svoje kraljestvo na zemlji postavil in utrdil z močjo

in slavo po zgledu nekaterih jeklenih družabnih ureditev.

Kdor je kaj takega pričakoval, se je razočaral.

Jezusovi načrti so drugačni.

Kakor Bog ni svojega stvarstva že popolnoma dovršenega poklical v bivanje, temveč je vanj položil **ZAKONE RAZVOJA**, tako tudi Kristus ni svojega kraljestva postavil kot nekaj zgotovljenega, popolnega. On je nasprotno dal ljudem vsa potrebna **SREDSTVA** in **NAVODILA**, kako uresničiti odrešenje sveta in ostvariti kraljestvo božje na zemlji.

To je silna in usodna naloga, ki veže nas vse! Kristus nas je izbral in poklical za **SO-DELAVCE** pri delu za rast svojega kraljestva. Vsakdo se mora truditi, da bo v njegovem času, v njegovem okolju zavladata pravščnost in ljubezen, da bosta resnica in mir prišla do svoje veljave, da bo tako kraljestvo božje na zemlji postalo vidnejše.

Kristus je prišel med nas kot otrok. Otrok mora rasti in se razvijati.

Prav tako je s Kristusovim delom, njegovo Cerkvijo, njegovim kraljestvom.

Vsa sredstva obnove sveta so pred nami. Mi moramo ta sredstva izkoristiti; mi se moramo podvreči blagemu gospostvu betlehemskega Deteta.

+

Toda danes je tako, kot je bilo pred 1956 leti v Betlehemu: Tedaj je bilo vsakemu posamezniku dano na izbiro: „novorojena kralja“ sprejeti ali pa odkloniti.

Nekateri so rekli: **DA**, a drugi: **NE**.

Zato je apostol Janez moral z bridkostjo v srcu zapisati: „**V SVOJO LASTNINO JE PRIŠEL, A NJEGOVI GA NISO SPREJELI. VSEM PA, KATERI SO GA SPREJELI, JE DAL OBLAST POSTATI OTROCI BOŽJI!**“

Se moremo li čuditi, da je danes tako, kot je?

Kraljestvo božje na tem svetu mora vedno nositi znake siromaštva, šibkosti in preganjanja, ker skoro redno **VEČINA** ljudi zavzema **ODKLONILNO** stališče do Kristusa.

+

Biti si moramo popolnoma na jasnem v naslednjem:

Da bosta Kristusova **RESNICA** in **PRAVIČNOST** zavladata v svetu, morata prej postati **ŽIVI** v **MISLIH** in **ŽIVLJENJU** **VE-LIKE VEČINE LJUDI**.

Da bo na Kristusovem križu izvršeno odrešenje postalo učinkovito, se mora prej večina ljudi pustiti odrešiti in v tem stanju obvladati vsa področja življenja.

Da bo **LJUBEZEN** Kristusova postala zakon sveta, morajo milijoni in milijoni biti prej prešinjani od ljubezni do bližnjega; z žarom svoje ljubezni morajo premagati mrzloto in trdoto povsod vladajočega poganstva.

+

Kdo je torej odgovoren za pohujšanje, ki ga povzroča **NESKLADJE** božičnega razpoloženja z dejansko stvarnostjo našega časa?

Betlehemsko Dete, Kristus?

Nikakor!

Za to pohujšanje smo odgovorni mi sami, ker **SE OBOTAVLJAMO SVETONOČNO SKRIVNOST URESNIČITI V NAŠEM ŽIVLJENJU**; ker nismo dovolj **PONIŽNI**, da bi Bogu dovolili zavladata nad nami.

+

Od mene, od vaju, brat in sestra, od nas vseh torej zavisi, bo li Dete iz Betlehema s svojim duhom napolnilo svet in ga obnovilo.

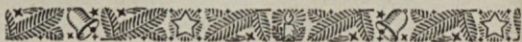
Praznujmo tedaj Božič! Praznujmo ga krščansko!

Sprejmimo novorojeno božje Dete!

To je sam živi Bog, naš Odrešenik za ta in oni svet!

... „Vsem pa, ki so ga sprejeli, je dal oblast postati otroci božji“.

V-ko.

Božični zvonovi oznanjajo ljubezen. Na to noč je prišel na zemljo Kristus, da nas vse poveže v bratski ljubezni. — Ta misel mora splošno prodreti! Sovrašтво, nevoščljivost in gon za dobičkom — vse to je zamisel zlega duha. Čeprav je tega polno okoli nas, hočemo mi dati prostora v srcu ljubezni! Če kdaj, vsaj za to sveto noč!

*Moja prva***POLNOCNICA**

O d cerkve sem se je naenkrat odtrgalo pritrkavanje.

Spomnim se, kako sem moledoval in prosil zdaj dedka, ki je žulil pipico za zapečkom, zdaj starejšega brata, ki se je sukal okoli jaslic, zdaj spet očeta, ki je še pozno zvečer brkljal po hlevu. Toda nihče se me ni usmilil. Nazadnje sem šel k materi, dasi me je bila že prejšnji večer odpravila, češ da bom zmrznil, še preden bom prišel do cerkve.

S solznimi očmi sem jo vlekel za roke in krilo, a vse zastonj. Ni se dala preprositi. Šele ko sem zahtel prav na glas, se je starejši brat potegnil zame. Najprvo je malo zahrkal, kar se je meni zdelo na moč sumljivo, nato pa se je mati takoj vdala.

„Boš pa šel, pustež. Saj ne nehaš prej. Toda naprej ti povem, da se mi nikar ne cmeri v cerkvi, če te bo zeblo. Ura je šele devet. Do enajstih boš legel, takrat te bom pa poklicala.”

Odpeljala me je v čumnato. Meni se je silno čudno zdelo, da bi bila ura šele devet, ko sem se vendar ves večer tako mučil, da me ni zmagal zaspanec. Toda vse moje ugovarjanje ni nič pomagalo.

„Pa da me boste poklicali,” sem se krčevito branil materinih rok, ki so me začele razpravljati. Znova sem se začel cmeriti in še danes se čudim, da me mati ni udarila.

„Presneti otrok ti, kakšen je,” se je jezila. „Pa napravljen lezil!”

„Pa da me ne boste pozabili,” sem zaklical za njo, ko je že precej huda zaloputnila vrata.

Meni se je zdelo vse to nekam sumljivo. Kar sapo sem zadrževal in prisluškoval.

„Saj bo zaspal,” je godel starejši brat. „Zaspanec ga je mučil, zato je pa tako sitnari. Zakaj ga pa že prej niste spravili spat?”

„Ko pa hoče povsod biti,” me je skoraj že nežno zagovarjala mati. Morda jo je ganila moja trdovratnost.

„Časa imamo še precej,” je zabrundal od

Ta noč je sveta noč

*Ta noč je polna čuda,
ta noč je sveta noč,
hudoba izgubila
je danes svojo moč.*

*Na nebu nova zvezda,
poglejte, plameni,
prelepo Dete v jaslih
na slamici leži.*

*Zatone svella zvezda,
še danes pojde v kraj,
a luč, prižgana v hlevcu,
ostane vekomaj.*

Karel širok

nekoč očetov glas. „Do enajstih bo pa že zaspal.”

Tako so se menili sem in tja. Jaz sem sedel na postelji, zavil v odejo in drobno vlekel na ušesa. Sedaj sem vedel, da so me hoteli prevarati. Jezica me je popadla, skobacal sem se s postelje in sedel kar na tla, z glavo naslonjen na posteljno stranico. Bal sem se namreč, da bi v postelji zaspal.

Vendar se me je tudi na tleh pričel lotevati spanec. Govorjenje, ki je prihajalo iz hiše, se mi je zazdelo kot prijetno brundanje. Zaspal sem. Ne vem ravno koliko časa, toda tega pa se še dobro spominjam, kako sem se nenadoma prebudil in plašno prisluhnil.

Starejši brat je na tihem pel božično pesem, dedek za zapečkom je pokašljeval, mati pa je nekaj iskala po omari, tako sem slutit iz šumenja.

Od cerkve sem je pljusknilo pritrkavanje in začul sem očetov glas: „Pa pojdimo!”

Že so bili v veži in brez mene. Kakor brezumen sem se zagnal proti vratom in sam ne vem, kar padel sem na sredo hiše. Nato sem se spustil v jok in se drl tako nazarensko, da je mati vsa preplašena pritekla nazaj. Čutil sem, da bom z jokom še največ opravil.

„Že tako smo pozni,” me je hitela mati napravljati. „Ti ihta ti otroška! Vsaj tiho bodi,” je rekla, ko mi je obrisala solze z dlanj.

Že se mi je razvedril obraz. Ko sem bil toplo zavit, sva se poslovila od dedka. V veži pa me je pobožala po obrazu:

„Ti revček ti, čisto smo pozabili nate.”

Jaz pa sem že na vse pozabil, na jok in sedenje in sem kakor omamljen prisluškoval pritrkavanju ter zrl draguljstvo odejo, ki jo je srebrila mesečina. Kmalu smo zagledali pred seboj razsvetljeno cerkev. In ko smo stopili v božji hram, se mi je kar zamegnilo pred očmi od same lepote.

*

To pa moram še povedati ob koncu. V cerkvi, kjer sem sedel poleg matere, sem zaspal. Nazaj grede pa me je moral oče na koncu poti še nesti, ker me je strahovito zeblo in sem se v zaspanosti kar opotekal.

Doma sem molče izginil v kamrico in takoj zaspal. In spanju pa so mi neprestano brneli v ušesih ubrani glasovi orgel. V čudovitih barvah se je razsvetlilo vse okrog mene in v tej nebeški mavrici sem zagledal Detece, ki mi je o Njem že pripovedovala mamica. Prijazno se mi je smehljalo in jaz sem stegoval ročice, da bi pobožal božje Dete. A bilo je predaletč...

Spomin na ta božični večer me navda vselej z nepopisno blaženostjo.

(Iz „Mladega Korotana”)

Božič je nekaj povsem drugega kot pravljica. Naše jaslice so spomin na zgodovinsko izpričan resničen dogodek, ko je druga božja Oseba stopila na zemljo, začela bivati med nami v človeški podobi.

OB JASLICAH

Tudi letos je Peter postavil jaslice. Iz mahovja in kamnov je naredil štalico in vanju je položil kipe Marije, Jožefa in malega Jezuščka. Ko se je na sveti večer vrnil z dela, se je umil in povečerjal. Potem je odprl radio in poiskal postajo, na kateri so peli lepe božične pesmi. Vsa hiša se je napolnila z radostnim božičnim razpoloženjem. Ko je Zdenka pripravila kuhinjo, je vzela malega Branka v naročje in sedla k Petru.

„Peter, letos smo pa zares družinica. Se zmisliš, ko sva lani čakala našega malega, kako toplo nama je bilo? Sedaj je to pričakovanje izpolnjeno: Prava družina smo, kakor je bilo v jaslicah na to noč; sveta Družina z božjim Detetom...”

„Da, Zdenka. Družina smo, samo sveta Družina še nismo. Vendar truditi se moramo, da bi bili čimbolj podobni Mariji, Jožefu in Jezusu.”

„Seveda. Nisem mislila tako, kot si razumel. Hotela sem reči, da brez otroka ne gre. Nekaj časa že in pa tistim, ki jim jih božja volja ne da. Pri vseh drugih je otrok v družini šele glavna sreča. Saj je otrok kakor plamen ljubezni med možem in ženo, je kakor cvet, ki vzbrsti na veji ob žarkih sončne pomladi.”

„Imaš prav, Zdenka. Saj tako sva čitala tudi v knjižici, ki sva jo dobila ob poroki v cerkvi. Zakon je po naravi določen za rojstvo in vzgojo otrok. Je sveta zaveza dveh src, ki se združita z namenom, da izvršita v življenju skupno nalogo, skupno poslanstvo, namenjeno od Boga. Zakon je poslanstvo, ne zabava, je pisalo.”

„Zato se mi smilita Marička in Ferdo. Kako nespametno mislita! Že zdaj se bi kar snedla od sreče in ko se bosta poročila, pravita, da ne bosta imela otrok, da bosta še bolj srečna. Da se jima ne bo zgodilo tako kot Majdi! Tudi Majdo je Vinko prepričal, da mu je verjela. Še dolgo je mislila, da dela čisto prav in po pameti. Zdaj bi rada imela otroke, pa jih ni. Zadnjič so komaj njo rešili. Zdaj dela krivo teto, ki

jo je k temu nagovarjala. Revica, namesto, da bi sama sebi priznala, da je bila le sebična, da se za božji in naravni zakon ni brigala."

„Za to se danes malo ljudi briga, zato je vedno več nesreče in zmeraj bolj ljudje gazijo po blatu. Poglej nekatere ženske časopise ali filme. V čem slikajo veličino žene? Katera ženska je največ vredna? Tista, ki zna najboljše igrati, in tista, ki je najlepše oblečena! Toda prava veličina žene je v tem, da je namenjena za mater. Žena-mati, to je velikani na svetu. Brez nje bi vse izumrlo!"

„Zadnjič sem brala, kako je molila Azelie Guérin na poročni dan: ‚Nisem vredna biti nevesta,‘ je dejala, ‚a stopam v zakonski stan, da izpolnim Tvojo sveto voljo, Bog. Daj mi, Te prosim, otrok in vsi naj bodo Tebi posvečeni.‘ — Imela jih je devet in zadnja je bila sv. Terezija Deteta Jezusa."

„Terezija je bila iz družine devetih otrok?"

„Da. Ena njena sestra še danes živi. Je zanimivo, kako očividni blagoslov božji počiva na številnih družinah. Na zadnjem ženskem sestanku je profesorica Zakrajškova podala statistiko, ki brez dvoma nekaj govori. Čakaj, grem iskat beležnico, kamor sem si zapisala imena. Primi Branka!"

Peter je prijel Branka, previdno in nalahno, da se ne bi zbudil. Razgovorjanje in prelepe božične pastirske melodije so ga uspavale...

Zdenka je poiskala beležnico in spotoma prižgala božične svečke.

„Zanimivo, poglej! Katoliški pisatelj Henry Reverdy je dognal sledeče: sv. Bernard je bil tretji od sedmerih otrok, sv. Vincencij Fereri je bil iz družine z desetimi otroki, sv. Terezija Velika je imela

enaest bratov in sestra, sv. Alojzij osem, sv. Marjeta Alacoque šest. Sv. Janez Saleški je bil iz družine z desetimi, sv. Katarina Labouré pa iz družine z enajstimi otroki.

Družina sv. Ignacija Lojolskega je imela trinajst otrok, družina sv. Benedikta Labre petnajst. Znani sv. Frančišek Borgia je iz družine sedemnajstih otrok, sv. Katarina Sienska celo iz družine z dvaindvajsetimi otroki. Izmed svetnikov, ki so bili poročeni, je imela sv. Felicita sedem sinov, sv. Ludovik, kralj, enajst, sv. Frančiška Šantalska pa šest.

Pa tudi mnogi znanstveniki in umetniki izhajajo iz številnih družin. Napoleon je bil osmi otrok, Schubert je bil iz družine s trinajstimi otroki. Franklin je bil sedemnajsti, Leon XIII. pa šesti od sedmerih otrok."

„Zanimivo! Saj že tako vidimo, kakšni reveži so večkrat edinčki. Poglej Bonačevega! Enega samega imajo in koliko težav jim dela! Seveda pa je tudi dela z otroki, tega ne smemo prezreti!" je modroval Peter.

„Brez dvoma!" mu je odgovorila Zdenka. „Saj je rekla profesorica Zakrajškova: ‚Bog je dal zakoncem dolžnost rojstva in vzgoje otrok. Od te dolžnosti sta odvezana samo tedaj, če pridejo težki razlogi. Dolžnost vzgojiti svoje otroke je enako velika kot rojstvo. Število otrok, se razume, ni pustiti samo instinktu, marveč morata sodelovati pri tem tudi razum in pamet.‘"

„Ko sem zadnjič govoril o teh problemih z duhovnikom, je ta rekel, da je treba zaupanja v božjo previdnost, a upoštevati se morajo tudi druge reči: gospodarski vidik, fizični, socialni vidik in še drugi. Predvsem pa je treba vedeti — tako je rekel —, da je zakonsko življenje veliko poslanstvo, ne pa zabava. Vsako poslanstvo pa prinaša s seboj težave, žrtve, odpovedi

SLAVA BOGU NA VIŠAVAH IN NA ZEMLJI MIR LJUDEM

brez mere in števila, pa tudi veselja in tolažbe."

„Saj vidimo to že iz življenja Marije," je Zdenka prešla k mislim na jaslice in Betlehem. „Koliko je Marija morala že prve dni prestati in njen ženin sv. Jožef tudi!"

*

Tako je ta sveti večer ob mislih na sv. Družino pokazal Petru in Zdenki lepoto poslanstva, ki ga imata kot oče in mati. Ta misija je tako velika, da jima ne sme biti žal za njeno izvršitev uporabiti vse svoje notranje in zunanje, telesne in duševne sile, da, če treba, tudi svoje življenje.

Stoletje emigrantov

Pravijo, da je stoletje, v katerem živimo, „stoletje emigrantov". Še nikdar se niso ljudje tako selili iz enega kraja v drugega, kot se selijo danes.

Vojna in prenaseljenost

Kaj sili ljudi k izseljevanju? Predvsem lahko rečemo, da dve reči.

Prvi vzrok preseljevanja je **vojna, ki dela begunce**. Leta 1945. je sovjetski bič pognal 12 milijonov Nemcev iz vzhodnih krajev na zapad. Naselili so se predvsem v Zapadni Nemčiji. Na izpraznjena ozemlja so naselili 3 milijone Poljakov, ki so morali zapustiti Ukrajinsko Galicijo in druge kraje. Kdo ve, koliko ljudi je bilo odgnanih v Sibirijo? Podobno je moralo zapustiti zaradi razdelitve indijske kolonije v Pakistan in Indijo 14 milijonov prebivalcev. Dalje so se selili Vietnamci ob koncu sovražnosti. 800.000 Arabcev je pognala v begunstvo vojna med Jordanijo in Izraelom. Dodajmo še številke nešteti, ki že od 1945. leta do danes bežijo izpod komunističnih vladavin.

Drugi vzrok selitve ljudi je **množitev prebivalstva**. Ponekod se ljudje tako množé, da jim domača dežela ne more dati vsem kruha in primernega dostojnega življenja. Zato si pomagajo drugam. So pa tudi dežele, ki imajo premalo pridnih in delavnih rok in jih kličejo in vabijo. Tako je menda na

svetu 10 milijonov Italijanov izven Italije. Samo v evropske zemlje se jih je po zadnji vojni izselilo že čez pol milijona. Skoraj pol milijona Špancev se je podobno preselilo izven domovine, zlasti v Južno Ameriko. „Rodna gruda" nam bi lahko postregla s številkami, koliko ljudi je zaradi slabih razmer v Sloveniji zadnja leta pobegnilo preko meje. Saj vemo, da še kar naprej ljudje bežijo, nekateri pa ostajajo v tujini, ko so uspeli dobiti ‚pasport'.

Se je kaj storilo?

Ob tem velikem pojavu dvajsetega stoletja vstaja vprašanje, kaj so delali voditelji naše katoliške Cerkve. Kot pastirji od Boga jim izročene črede so ob tem izseljevanju delovali na štiri načine.

Preko papeških odposlancev (nuncijev) in preko škofov je naša verska skupnost vplivala na netilce vojne, da bi vojne ne skuhal. Če pa je do vojne kljub temu prišlo, se je delalo na to, da se sovražnosti čimprej ustavijo. Tako je bilo mnogim prihranjeno gorje begunstva ali pa vsaj prikrajšano.

Cerkveni voditelji so ustanovili razne odbore, ki pomagajo ljudem, ki se selijo. Vzodbujali so dobromisleče v raznih državah, naj pomagajo ljudem na ta ali oni način. Tako je bila ustanovljena mnogokje škofijska Karitas, dalje papeške komisije za pomoči potrebne, komisija za pogrešane, komisija za izseljene, komisija za Palestino. Mnogo se je pripomoglo, da je prišlo do ustanovitve mednarodne organizacije za begunce. Organiziralo se je delo duhovnikov za izseljence.

Cerkev je dalje vneto ponavljala tiste točke krščanskega nauka, ki so za izseljence zelo pomembne. Ena teh točk je n. pr., da ima vsak narod naravno pravico emigrirati, da gre drugam po kruh, če ga v domači deželi ne najde. Vse dobrine vsega sveta so za vse ljudi. Ameriškim katoličanom je Cerkev naročala, naj delajo na to, da se omogoči drugim ljudem priti k njim. Avstralski škofje so učili Avstralce: Emigrant, ki pride v Avstralijo, ni tujec, ampak je tvoj brat! Tudi njega je Kristus odrešil na križu. Čeprav ne govori angleško, je vseeno sočlo-

vek, ki ima pravico do dobrin avstralske zemlje.

Končno je cerkvena oblast izdala pravilnik, ki ureja dušno pastirovanje med izseljenci, da jim je čimbolj v korist. To je tako zvano papeško pismo „Exul Familia”. V njem je določena organizacija dela izseljenskih duhovnikov in izseljenskih misijonarjev.

Izseljenske težave

Izseljenske težave so velike in milijoni jih trpijo. Nenadna preselitev v tuje kraje človeka nekako izruje iz domače zemlje. Vse zveze se pretrgajo. Človek se znajde sredi nepoznanih ljudi daleč od sorodnikov, daleč od domačega okolja in domačih navad. Mnogokrat ni ne telesno ne duševno pripravljen na novo delo. Poprej je bil kmet, zdaj je sredi samih delavcev. Postal je rudar, ne da bi se na to pripravljaval in da bi se normalno prilagojal novemu načinu življenja. In še podnebje je mnogokrat drugačno; hrana je druga, kot je bila doma. Da, izkoreninjenje je nekaj usodepolnega in kaj vse lahko prinese! Poštenost in vera sta pogosto povezana s starimi navadami. Ko prideš v nove razmere in med nove navade, ju kaj lahko izgubiš. Ta „preselitev” ima tudi vpliv na izseljenčevo zdravje in na njegove družinske razmere!

Med tujci srečaš mnogokrat zaničevanje in neprijaznost. Drug jezik govorijo, ki ga ne poznaš in se ga težko privadiš. Še teže je, ker ima vsak narod svoje čustvovanje: se morebiti hitreje razburi kot mi ali pa je bolj hladen, da zlepa ne pokaže svojega srca. Kolikokrat pride izseljenec med drugorce ali pa med pogansko živče kristjane! Dotlej je bil navajen, da so vsi več ali manj izpolnjevali krščanske dolžnosti. Sedaj pa gleda okoli le slabe zglede ljudi, ki jim je Bog „le denar in trebuh”, kot je svoj čas rekel sv. Pavel.

Rojaki! Mi sami v tujini vse to doživljamo in čutimo. Naj nam razmišljanje o stoletju izseljencev širi naši obzorje in pogloblja spoznanje, da se bomo vsak v svojih razmerah bolje znašli in si ustvarili na tujem tako življenje, ki bo človeka in kristjana vredno.

T.

Izseljenska nedelja

(Prva nedelja v decembru)

**Zdravo! Bratje razkropljeni!
Sestre, naj vam stisnem vsem roko!
Kaj je duhu širna dalja,
nič mu morje ni globoko!**

**Gledam težke, strme klanec —
človek naš po njih koraka.
Vidim solze, skrite v srcih,
kaj rodi jih ura vsaka!**

**Vaše ceste, naša pota
jih razume, kdor jih hodi.
Gnev, ugor naš, bridke tožbe,
jih spregleda, ne obsodi.**

**Ali, bratje, vsakemu je
mati TRI SVETINJE dala
takrat, ko usoda trpka
nas po svetu je pogнала.**

**Prva, naša vera sveta,
sredi teme luč edina.
Druga: naša govorica.
Tretja: draga domovina.**

**Kdor svetinje te še hrani,
ljubi iz srca goreče,
ta bo tudi v tujem našel
dušni mir in košček sreče.**

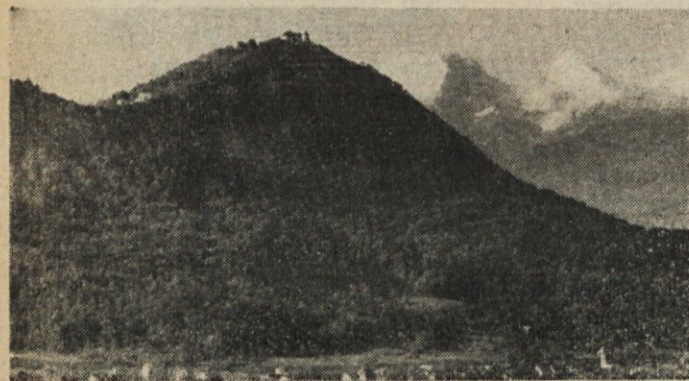
**In ta sreča naj objame
vse Slovence po tujini!
Naj pomiri, naj spet dvigne
naše drage v domovini.**

R., Francija

Iz domačih krajev

Dograjen je odsek ceste Divača-Senožeče. S tem da so odpravili ovinke, so skrajšali cesto iz Ljubljane v Koper na tem kraju za 2 km. — Mlekarno na Izlakah pri Zagorju preurejajo. — V Železnikih na Gorenjskem gradijo vodovod. — Kobariško blato bodo meliorirali in tako pridobili spet nekaj plodne zemlje. — V Škofji Loki se je v mlekarski zadrugi pokvarilo 2500 kg sira v kletih. — Na obsotelski železniški progi so odprli postajo Bizeljsko-Draše. — Z deli pri vzpenjači na Pohorje nadaljujejo. — Na Nanosu so v višini 903 m odprli novo logarsko hišo. Tudi v Čepovanu in Črnem vrhu nad Idrijo mislijo postaviti taki hiši.

Odsek komunistične partije, ki naj skrbi za izseljence, pod imenom „Izseljenska matica“, je tudi letos izdal svoj **Koledar**, podoben lanskemu. Vse krščanske praznike, med njimi Vel. Šmaren in celo Božič, zaznamuje kot navadne delavnike, razen tistih, ki že itak padejo na nedeljo. Hvalijo veliko delavnost slov. knjižnih založb po vojni, ne povedo pa, da nočejo dati papirja Mohorjevi družbi v Celju; še omenjajo ne njenih izdaj. V ostalem so predvsem poročila iz Amerike, zaradi katere je gotovo v knjigi tudi ponavljanje starega pljuvanja na duhovščino in škofa dr Rožmana.

*

Minilo je 50 let, odkar je bila zgrajena železniška proga **Jesenice-Bohinj-Podbrdo** — Sv. Lucija — Gorica — Štanjel — Trst. Tedaj je bilo treba narediti več predorov, med njimi bohinjski (6339 m) in pa znameniti Solkanski most. — **Ljubljančani** pokadijo za 785 milijonov dinarjev cigaret na leto. — S 1. januarjem stopi v veljavo nova tarifa cen na jugoslovanskih železnicah.

ŠMARNA GORA pri Ljubljani, Marijina božja pot in priljubljena izletna točka Ljubljančanov.

MED NAŠIMI IZSELJENCI

ANGLIJA

SLOVENKE IN SLOVENCİ V VEL. BRITANIJİ
ZELE SESTRAM IN BRATOM V ŠIRNEM SVE-
TU BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO 1957.

Poroke: V Halifaxu sta se 14. julija poročila v cerkvi Matere božje Italia Antonetta Bulzariello in Franc Margon. — V cerkvi sv. Filipa v Mansfieldu sta stopila pred oltar Helma Vor Schmidthöfen in Vinko Pavlin 27. oktobra. — V katedrali sv. Barnaba v Nottinghamu sta si obljubila zvestobo Anthonia Mary Forrestal in Aleksander

Ivan Jerman, 29. oktobra. — Čestitamo!

Spoved za Božič: V soboto 1. decembra bo ob 10. dop. sv maša v župnijski cerkvi Aberdare (S. Wales), pred mašo priložnost za spoved. — Istega dne popoldan ob 4. uri pa spovedovanje v cerkvi v Bargoedu. — V Londonu bo po „Miklavževem večeru“ 2. decembra ob 6. zvečer sv. maša ter pred mašo prilika za spoved. — V Rochdale bo spoved od 2. do 3. popoldne v cerkvi sv. Janeza Krstnika pri kolodvoru v soboto 8. decembra in v nedeljo dopoldan v konventni kapeli na 40. William Street. — V soboto 15. decembra ob 5. popoldne v župnijski (Nadaljevanje na strani 13!)

Agnes Cej, 41, rue Clemenceau, Algrange (Moselle), vošči vesele božične praznike in srečno novo leto **JULKI KOSMAC** iz Audun - le - Tiche, ki je sedaj v Argentini — Buenos Aires, in **JOZEFI ZADNIKAR**, roj. Seljak iz Idrije, stanujoča v Ljubljani.

Svoji **ZENI ANICI** na Rakeku v domovini, hčerki **ANICI**, sinčkom: **EDOTU** in **DREJČKU** ter vsem prijateljem in znanec doma kot tudi na tujem želi vesele božične praznike in srečno novo leto 1957
Vinko Molan, Pariz.

Srečen Božič in zadovoljno novo leto želi **ELKI ŠINKOVEC** iz vsega srca **Mirko Štrukelj**, šofer, Creutzwald (Moselle), Francija.

Vse prijatelje in znance pozdravlja in želi vesele in blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1957 **CESAR FRANC**, Mievstrat 51, Diepenbeek, Limburg, Belgija.

Agnes Cej, 41, rue Clemenceau, Algrange (Moselle), Francija, vošči prav vesel Božič in veselo novo leto **MARIJI BARDAHOVA**, Koščinska ul., Chrybow przy Nowy Sanecz, Poljska.

Srečen Božič in novo leto vam želi **FRANC FRELH**, Heugerstr. 21, Brunssum, Nederland.

Slovenci iz Aumetza in okolice voščijo prav vesel božični praznik in zdravo novo leto svojemu bivšemu izseljenskem duhovniku č. g. **ŠVELCU ANTONU**, župniku v št. Lenartu nad škofjo Loko.

Romarji iz Aumetza in okolice voščijo vesele božične praznike in veselo novo leto našim dragim **PEVKAM IZ HABSTERDICKA (MOSELLE)**.

Družina Cugmas Alojzij, 5, rue de Verdun, in Hren Franc, 35 Toch, Algrange (Moselle), ter Nežka voščijo vesel Božič in mnogo zdravja v novem letu družini **AHAJ MARTINA** v Spodnji Novi vasi pri Slovenski Bistrici ter prosimo, da sporoče iste pozdrave vsem sorodnikom.

SVOJIM SESTRAM, BRATOM, SORODNIKOM in PRIJATELJEM v domovini želi mnogo božičnega veselja in božjega varstva v novem letu **Stanko Grims**, 24, rue W. Colson, Merlebach (Moselle), Francija.

Srečen Božič in veselo novo leto želi **DRUŽINI ŠTRUKELJ** prav iz srca **Mirko Štrukelj**, šofer, Creutzwald (Moselle), Francija.

Srečen Božič in novo leto 1957 želi **Gracijan** in **Rezika Petelin**, **Romans — Drome** (Francija) družinam **PLIBERŠEK**, **ARZENŠEK** in **RITTER**, **MARIBOR**, ter **OBRECHTOVIM** v Postojni.

Srečne božične praznike voščijo vsem znanecm **Franc BREZAVŠCEK**, krojač, rue Léopold 135, Péronnes-lez-Binche, in **Leopold TRATNIK**, rue Warmonceau 146, Charleroi-Nord.

Svima našim iseljencima želi sve dobro za Božič i novu godinu porodica **UGLAR** iz Norveške.

Veselo in zadovoljno novo leto želé VSEM ZNANECM, PRIJATELJEM in SORODNIKOM vsi stanujoči v Charbonnier - les - Mines, Puy - du - Dôme, Francija, posebno pa še naslednjim: SPITALAR ANDREJU iz Hrastnika z ženo in družino, RENKO JOHANU iz Matice pri Hrastniku, z ženo in družino, ODLASEK JOHANU iz Št. Jurija pod Kumom, z ženo, SKRINAR MARIJI iz Matic pri Hrastniku, vdovi, SPES F. iz Sevnice, z ženo in družino, FISTER Viktorju iz Rače pri Zidanem mostu, z ženo, KLOPCIČ JOŽETU iz Litije, z ženo in hčerko Jožico, Družini Baumgartnik, PRAGER MARIJI, poročeni Strazek, gostilna, iz Trbovelj, NOVAK ALOJZU iz Nove cerkve pri Celju, z ženo.

Gospodu EMILU HODNIKU, župniku v Ameriki, pošiljajo lepe pozdrave za Božič in novo leto hvaležni rojaki iz Aumetza in okolice.

Jožefa Požlep, 33, rue de la Victoire, Aumetz (Moselle), vošči vesel Božič in blagoslovljeno novo leto svojemu bratu AVGUŠTINU RAZBORSEK V AMERIKI in prosi, da se oglasi.

BLAGOSLOVLJENE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1957 ŽELI VSEM SVOJIM SOBRATOM DUHOVNIKOM TER OSTALIM ROJAKOM PO EVROPI IN PO OSTALEM SVETU!

VINKO FLEK,
izselj. duh.

Pevski zbor „Jadran“ in ostali pevci iz Charleroi želimo vsem Slovincem in Slovenkam vesel in srečen Božič 1956. — Posebno pa čestitamo slovenskemu pevske-mu zboru v Bruay v Franciji (P.-d.-C.) ob jubileju njegovega plodovitega 30-letnega delovanja.

Horvat Alojz, doma iz Bratoncev v Prekmurju, stanujoč v Guerbigny (Somme, Francija), vošči SVOJIM BRATOM, živečim v Bratoncih v Prekmurju, vesele božične dni in srečno novo leto 1957.

Zelo vesele božične praznike in srečno, uspeha polno novo leto želi vsem mojim odjemalcem, prijateljem in znancem

Elisabeth Turnšek

7 rue Schoenek, Stiring-Wendel (Moselle).

Zahvaljujem se za obilen obisk in se še v naprej priporočam.

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1957 želim vsem svojim odjemalcem in ostalim Slovincem v Limburgu in po Evropi

Hermína Antlej

POR. ERENS

Modna šivilja - šola za krojenje

Shooplein 25
HOENSBROEK
Nederland

Zinka Brečko-Orban

trgovina z mešaním blagom

HEIDESTRAAT, VUCHT, LIMBURG,
želi vsem Slovincem vesel Božič in srečno novo leto ter se priporoča.

SVOJI K SVOJIM!

Zvezni odbor društev sv. Barbare ter ostala slovenska društva žele vsem svojim članom ter ostalim rojakom na Nizozemskem in po Evropi ter po ostalih kontinentih sveta blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1957!

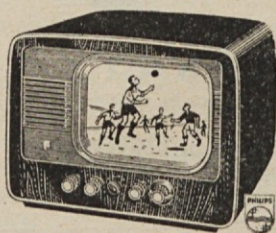
Za ZVEZO: Kozole A.
Za DSB Heerlerheide-Brunsum: Železnik M.
Za DSB Lindenheuvel: Kropivšek Tone
Za DSB Hoensbroek: Vodeb F.
Za DSB Eygelshoven: Herle F.
Za SD Krožek: Konte Mici
Za SPD ZVON: Robek A.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem rojakom in odjemalcem ter Slovincem po Evropi

J. ODER, trafiká

MARKT 4, SCHAESBERG (L)
NIZOZEMSKA

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1957 ŽELIMO VSEM ROJAKOM NA NIZOZEMSKEM TER VSEM OSTALIM PO ŠIRNEM SVETU!

R A D I O

Kurnig

V naši novi moderni trgovini imamo veliko izbiro **RADIJSKIH** in **TELEVIZIJSKIH SPREJEMNIKOV** različnih znamk: **PHILIPS, MENDE, TE-KA-DE, GRAETZ, GRUNDIG** itd. — **MAGNETOFONSKE** (bandrekorder) **APARATE, HLADILNIKE SESALNIKE, PRALNE STROJE** vseh vrst, **ŠTEDILNIKE, PEČI** (haardkachel), **ELEKTRIČNE GRAMOFONE** ter veliko izbiro raznega modernega materiala za električno razsvetljavo. **PRODAJAMO TUDI NA OBROKE!**

Imamo moderno **DELAVNICO** za **POPRAVILA** radijskih, televizijskih in ostalih aparatov. — Novoporočencem damo poseben popust!

DR. POELSSTRAAT 19 — HEERLEN — LIMBURG
TELEFON K 4440-3507 — NIZOZEMSKA

Vesele božične praznike ter srečno novo leto 1957 želi vsem svojim odjemalcem ter ostalim rojakom v Limburgu

**J. Senekovič —
M. J. Peters**

Gostilna
Rumpenenstraat 31,
HOENSBROEK
Telefon K 4449-336
Nizozemska

Zadovoljne božične praznike in srečno novo leto 1957 želi vsem Slovincem

Edi Dolavšek

foto-atelje in trgovina s foto-
grafskimi potrebščinami
Kouvenderstraat 121-123,
HOENSBROEK
Tel. 4448-720
Nizozemska

Vesele božične praznike ter srečno novo leto želi vsem svojim odjemalcem in ostalim Slovincem na Nizozemskem in po ostali Evropi

A. KOZOLE

krojač

HEULSSTRAAT 59, HEERLERHEIDE,
Tel. K 4448-611
NIZOZEMSKA

Vesele božične praznike in srečno novo leto rojakom na Nizozemskem in po ostalih predelih Evrope!

F. GRIL

delavnica usnjenih izdelkov in vseh
potrebščin za taborjenje
Kampstraat 154 — **HEERLERHEIDE,**
NIZOZEMSKA

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem svojim odjemalcem in rojakom po Limburgu in posebno ŽINGERJEVIM v Belgiji

M. Žinger
trgovina

Eygelshovenerweg 104 — Chevremont
Telefon K 4444-477
Nizozemska

Vesele božične praznike ter srečno novo leto žeti vsem svojim strankam ter ostalim rojakom na Nizozemskem in po Evropi

F. Mikolič
TAKSI

Rumpenerstraat 37c, Brunssum
Telefon K 4449-256
NIZOZEMSKA

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1957 želimo vsem svojim odjemalcem, sorodnikom, znancem ter ostalim Slovincem na Nizozemskem in po ostali Evropi

F. P A R F A N T

mehanična delavnica in zastopstvo

LLOYD-LP 600-avtomobilov

SCHELSBERG 298 — HEERLERHEIDE

Tel. K 4440-6000

N I Z O Z E M S K A

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1957 želi vsem gostom, prijateljem in znancem

EGGEN — DEŽELAK

G O S T I L N A

KERKSTRAAT 122 — BRUNSSUM

N I Z O Z E M S K A

Na zalogi imamo tudi slovenska vina!

Vesele božične praznike ter srečno novo leto želita vsem svojim prijateljem in znancem na Nizozemskem in posebno nekdanjim sošolcem, ki žive v Franciji: HENRIKU VAJDIČ in ŠTEFANU ČANŽEK ter ANTONU MURN zakonca ANTLEJ ANTON in HERNAUS LOJZIKA, Shoolplein 25. HOENSBROEK (L) Nizozemska.

SLOVENSKA OSREDNJA PISARNA

VERSILIENBOSCHWEG 64. — HEERLERHEIDE (L).

želi vsem rojakom v Limburgu vesele božične praznike ter srečno novo leto 1957.

Pri nas vam natipkamo kakršnakoli pisma za domovino (n. pr. garancijska pisma, izjave, pooblastila, oporoke itd). — Prestavljamo tudi pisma v nizozemščino: iz srbo-hrvaščine, češčine, slovenščine itd.

N a r o č a m o knjige iz domovine; enako tudi gramofonske plošče itd. — Na zalogi imamo: molitvenike, Sveto pismo NZ, rožne vence, PRATIKO, MOHORJEVKE. — Sprejemamo naročnino za „Našo luč“, „Naš tednik-Kroniko“, „Oznanilo“, „Glasnik Srca Isusova i Marijina“ itd. — Na zalogi imamo tudi slikanice za mladino.

V naših prostorih je tudi SLOVENSKA CENTRALNA KNJIŽNICA s 400 knjigami.

URADNE URE so ob torkih od 7—9 zvečer in ob sobotah od 4—6 popoldne.

Za pisarno: H. Železnik in F. Kajbič

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1957 želi vsem SLOVENCEM

Firma Papež & Zn

MODERNO KOVAŠTVO IN TOVARNA JEKLENIH KOSTRUKCIJ

GROENSTRAAT-WEST 12 — WAUBACH (L) — TEL. K 4443-613.

Opravlja vsa popravila poljedelskih strojev. — Nova železo-jeklena dela: ograje, balkone in vse ostale izdelke iz železa ali jekla.

Vsa naročila opravljamo zanesljivo in točno po načrtih — Priporočamo se za naročila!

CHARLEROI-MONS

Rojakom po svetu sporočamo smrt dveh naših prezgodaj umrlih rudarjev, invalidnih upokojencev: 13. okt. je v bolnici odšel na drugi svet Peter Beguš iz Montignies-s-Sambre, roj. 1908. v Poreznu pri Podbrdu na Goriškem. — 5. nov. pa je dotrpel po dolgem bolehanju v Sart-Dame Avelines Adolf Kalin v starosti komaj 44 let. Nedavno je umrla njegova mati, kot smo poročali. — Dne 12. nov. je po dolgem bolehanju zaradi prahu na pljučih (silikoze) umrl Vinko Mestnik, roj. 1899 na Krki na Dolenskem. Dokler je mogel, je bil odličen pevec. — Vsi naj počivajo v miru. Vsem preostalim žalujočim za enim kot za drugim izrekamo naše sožalje.

Vse svete smo praznovali s službo božjo na raznih krajih.

Zakonsko zvezo sta sklenila v Farciennes Wainage g. Franc Pisarič in ga. Ivanka Lekan, vd. Naglost. Čestitamo!

LIEGE — LIMBURG

Drugo nedeljo v novembru se je Društvo sv. Barbare predstavilo z lepo prireditvijo. Na programu je bila lepa narodna igra „Pri kapelici“, pevske točke, krajša burka naših mlajših in prosta zabava. Tinec in Marie-José sta neustrašeno povedala vsak svojo deklamacijo.

Prireditev je lepo uspela. Udeležba je bila izredno lepa. S svojo udeležbo nas je počastil visoki gost iz Amerike in rojaki iz Holandije, Charleroi, Liège in Waterscheja. Iskrena zahvala vsem! Igralci so se zelo potrudili, da so nam pričarali košček domovine v tujini. Z vsemi smo bili zadovoljni, najbolj pa smo se seveda smejali vaškemu pastirčku Jurčku.

Spet smo potrdili, da naša skupnost v tujini še živi. A ne pozabimo, da moremo samo v slogi nekaj doseči. Škoda je vsakega rojaka, ki se drži ob strani. Vsi moramo po svojih močeh pomagati!

Med prisotnimi je bil tudi g. Cesar Franc iz Diepenbeeka, zvest društven delavec, naročnik naših časopisov in starosta Slovencev v Belgiji, ki v teh dneh praznuje 80-letnico

cerkvi Castleford — V nedeljo 16. decembra zjutraj od 8. dalje v cerkvi sv. Avguština, Leeds, kjer bo ob 9. uri sv. maša v kapeli Matere božje. — Popoldan bo pa spoved v cerkvi sv. Ane, Keighley, od 4 dalje in ob 5 sv. maša. — V soboto, 22. decembra, bo spoved od 5. dalje v cerkvi sv. Jožefa na Midland Road, Bedford. — V nedeljo 23. decembra od 4 dalje v cerkvi sv. Ozburge, Hill Street, Coventry, kjer bo ob 5. uri sv. maša. — Za London bo posebej objavljeno. Kjer koli drugod bi želeli posebej, se bomo dogovorili.

Blagoslovi domov: V oktobru so bili blagoslovljeni naslednji domovi naših rojakov: Hengoed, S. Wales: L. Križan in J. Perša. — Abertridwr, S. Wales: J. Mrvar.

BLAGOSLOV NOVE TOVARNE

V Haslingden, Lancs, je bila blagoslovljena 10. nov. nova tovarna, last g. in ge. Ivanović, ki sta v kratkem času zgradila cvetoče tekstilno podjetje.

Ga. Ivanović je Slovenka iz Brežic, g. Ivanović pa Hrvat iz Bosne, ki je kot begunec prišel v Anglijo l. 1948., kjer se mu je po 5 letih pridružila žena, ki je bila med vojno v koncentracijskem taborišču Buchenwald, po vojni pa v raznih zaporih v domovini, kjer se ji je rodila tudi hčerka Rožamarija. Oba sta bila tu zaposlena v tovarni, dokler se nista odločila začeti na svoje. S skrajno štednjo sta si prihranila prvih 85 funtov, ki so zadostovali za stroj in nekaj materiala. Prva tovarna je bila soba in kuhinja njunega stanovanja v Burnleyu. Januarja lanskega leta sta se preselila v Haslingden, kjer sta kupila hišo in kmalu tudi nekaj prostorov, kamor sta postavila prve stroje. Brez počitka in v trdem delu sta kmalu spravila na noge podjetje, ki je imelo v začetku novembra zaposlenih 107 ljudi na 49 strojih. Občina jima je dala v najem tržnico, ki sta jo spremenila v tovarno, kjer sedaj proizvajata tedensko 4000 posteljnih pregrinj (Candlewick Bedspreads), za katere je gospa sama napravila načrte, obenem pa so v pripravi že preproge, pregrinjala za otroške vozičke, zavese, nočne in kopalne halje in otroške suknjice. V podjetju je zaposlenih več Slovencev iz okolice.

*

Vsem izseljencem v svetu, najbolj pa onim v Vel. Britaniji vošči milosti polne in blagoslovljene praznike rojstva Gospodovega in srečno novo leto

I. Kunstelj,

FRANCIJA

VSEM NAŠIM IZSELJENCEM ŽELIJO SLOVENSKI IZSELJENSKI DUHOVNIKI V FRANCIJI MILOSTI POLNE PRAZNIKE ROJSTVA GOSPODOVEGA IN SREČNO, ZDRAVJA POLNO NOVO LETO 1957.

Nace Čretnik

Msgr. Stanko Grims

Msgr. Valentin Zupančič

Pas de Calais

ZVEZA JUGOSLOVANSKIH DRUŠTEV V SEVERNI FRANCIJI ŽELI VSEM PO SVETU RAZTRESENIM JUGOSLOVANSKIM IZSELJENCEM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO, BLAGOSLOVLJENO NOVO LETO!

Vesele in žalostne. — V septembru sta bila krščena v Bruay: Glapiak Elizabeta in Goleneč Stefan. — **Umrli so:** Pevce Helena, 22. septembra v Haillicourt; Potisek Ivan, 8. oktobra v Divion; Pintar Venceslav, 15. oktobra v Liévin-u; Bahčič Ivan, 1. novembra v Rouvroy. — Vsi so prevideni s sv. zakramenti odšli s tega sveta. Gospod jim daj večni mir!

Vendin le Vieil, Fosse 8. — V nedeljo, 23. decembra, bo na Fosse 8 slovenska služba božja ob 9. uri. Pred sv. mašo je prilika za spoved.

DRUŠTVENA PROSLAVA V BRUAY

Pevski zbor Društva jugoslovanskih rudarjev sv. Barbare v Bruay en Artois (P. d. C.) v severni Franciji je 28. oktobra t. l. zaključil 30 let neprekinjenega obstoja z lepo proslavo.

Dopoldne je daroval sv. mašo za vse umrle društvene člane naš priljubljeni msgr. Val. Zupančič, pridigal pa je rektor Jugoslovanske kat. misije v Parizu preč. g. Nace Čretnik.

Na proslavi smo videli tudi več društvenih zastav: poleg naših so bile še naslednje: Društva sv. Barbare, Bratovščine živega rožnega venca iz Liévin-a, Sallaumines-Mericourt in zastava tukajšnje Poljske simfoni-harmonije.

Petje jubilejnega zbora je spremljal orkestralni septet.

Popoldansko proslavo je otvoril požrtvovalni predsednik Martin Gregorčič in pozdravil v imenu društva vse udeležence, posebno še častne goste, med katerimi so bili: naš častni predsednik msgr. Val.

svojega življenja. G. Gostiša Franc, predsednik društva mu je k temu, za rudarje zelo redkemu jubileju izrekel svoje čestitke, moški zbor pa je njemu na čast zapel „Zdravico“.

Drugo nedeljo v decembru nas rojaki iz Waterscheja vabijo na svojo prireditev. Ob tej priložnosti bodo proslavili tudi oni 80-letnico svojega zvestega člana g. Cesarja Franca.

Naši bolniki: Pri prometni nesreči si je zlomil nogo g. Rak Alojzij iz Eisdenu. Gdč. Berta Gorenšek iz Mechelena se je morala podvreči težki operaciji. G. Nace Hren iz Eisdenu se je po srečno prestali pljučnici zaradi novih komplikacij moral zateči v bolniško oskrbo. G. Hoznerju Antonu iz Winterslaga se je zdravje obrnilo na boljše. Enako je že na nogah g. Vidic Polde iz Winterslaga, ki je bil težko poškodovan v rudniku.

Tem in vsem, za katere morda niti ne vemo, želimo, da bi skoro popolnoma ozdraveli.

V Mechelenu je po večletni bolezni v Gospodu zaspal g. **Anton Kovačič**. Bolezen je zelo potnpežljivo prenašal, enako mu je žena, ki je slovensko govoreča Flamka, stregla z veliko zvestobo. Moški zbor mu je ob grobu zapel žalostinko. Preostalim žalujočim izrekamo iskreno sožalje, za pokojnika pa bomo molili.

*

BRALCEM „NASE LUČI“ IN VSEM SLOVENCEM PO SVETU ŽELIMO VESEL PRAZNIK GOSPODOVEGA ROJSTVA IN SREČNO NOVO LETO 1957!

*

DRUŠTVO SV. BARBARE V EISDENU, Belgija, želi vsem bratskim društvom po širnem svetu in vsem Slovencem v domovini in tujini blagoslovljen Božič in mnogo sreče v novem letu. V bodoče z novimi silami na delo za slovensko skupnost v tujini!

Gostiša Franc,
predsednik.

Petelin Franc,
tajnik.

*

Mnogo božičnega veselja želim vsem poznanim v Belgiji, po svetu in v domovini!

Zdravko Reven,
Grand rue 37, Charleroi

Zupančič, preds. Dacar in Grohar, msgr. Stanko Grims iz Merlebacha, č. gg. Nace Čretnik in Jožef Flis — oba iz Pariza, izseljenski duhovnik iz ekvatorskih dežel onkraj širokega oceana č. g. Ferdinand Kolednik in č. gg. Zdravko Reven ter Vinko Žakelj oba iz Belgije.

S svojim obiskom nas je počastil tudi vedno šaljivi g. Janko Jankovič s hčerko Zofko. — Med francoskimi častnimi gosti so bili: nekdanji ravnatelj tukajšnje mestne glasbene šole g. Gést André, njegov poddirigent Legrand Abel, njegova soproga in še nekateri ugledni glasbeniki. — Rojaki iz tukajšnje in sosednjih naselbin so dvorano napolnili do zadnjega kotička.

Na tej popoldanski proslavi je jubilejni pevski zbor pel pozdravne pesmi, ženski zbor domoljubne, mladinski pa narodne z veselim prizorom. — Pod vodstvom režiserja Fr. Kralja je dramatski odsek uprizoril veseloigro „Sokratov god“. Sledili so govori častnih gostov in violinski solo ob spremljanju klavirja.

V odmorih je pod nadzorstvom preds. J. Ruta in dirigenta J. Marciniak igral orkester „Vesoly Tulač“ (izg. Veseli Tulač). — G. Vili Dacar pa je ves spored posnel na magnetofonski trak.

Prav od srca smo se nasmejali tudi prijetnim šaljivkam g. Jankoviča, ki ga obenem naprošamo, naj jih objavi v „Naši luči“, ker si jih nismo zapomnili.

Omenimo naj tudi, da so nam pozdrave in čestitke poslali tudi nizozemski Slovenci in Društvo sv. Barbare iz Eisdena (Belgija).

Ne smemo tudi zamolčati, da so se v prvih letih vršile pevske vaje v hiši družine Potisek. Zaradi ne-

давne smrti očeta Ivana Potisek smo pogrešali na popoldanski proslavi devet požrtvovalnih pevcev, ki so vsi iz omenjene družine. Rajni je bil od začetka član Društva sv. Barbare in več let zastavonoša. — Vsem žalujočim izrekamo iskreno sožalje.

Ob spominu na vse one, ki jih je usoda, razmere časa ali smrt iztrgala iz naše srede, je pevski zbor zaključil proslavo s pesmicama: „Angelček varuh moj“ in „Lahko noč“.

*

Ob koncu se naš jubilejni pevski zbor zahvaljuje vsem sodelavcem in vsem udeležencem proslave kakor tudi za vse poslane čestitke in pozdrave.

Prečast. g. dr. Janku Hornböcku, tajniku Mohorjeve družbe v Celovcu, kakor tudi njegovim sodelavcem (v tiskarni), vsem bralcem „Naše luči“ in vsem rojakom raztresenim po širnem svetu, voščimo blagoslovljen Božič in srečno novo leto 1957.

Z našim društvenim pozdravom: Bog živi!

Pariz

Skupna sv. maša za Slovence (80 rue Vaugirard, metro: Saint-Placide, ob petih popoldne) bo v decembru v nedeljo 9. in 16. decembra.

Polnočnica bo 24. decembra ob ENAJSTIH ZVEČER v kapeli 49 rue Vaugirard (vhod z druge strani ceste nasproti 80 rue Vaugirard).

Na božični dan bo sv. maša ob pol petih popoldne v kapeli 80 rue Vaugirard.

Na dan Novega leta bo sv. maša ob petih popoldne kot po navadi.

**MLADINSKI PEVSKI
IN GLEDALIŠKI ZBOR
V BRUAY en Artois
(P. d. C.)** — Ta naš mladinski cvet je tretjerodnik naših prvih naseljencev. V svojem slovenskem materinem jeziku zna lepo peti, deklamirati in tudi igrati. Njih starši in sorodniki so proslavljali 30-letnico svojega pevskega zbora, njihova mladina — njihov cvet — je ozaljšala to proslavo.

Ob nemški meji

Iz pisarne naše Katoliške misije v Merlebachu in okolici:

Število naših rojakov v Audun-le-Tiche se je zopet skrčilo, ko se je poslovil od sveta **Dakskobler Leopold**, 57 let star. 30 let je bival v Audun-le-Tiche; doma je bil iz Porezna na Primorskem, njegov sin služi pri vojakih. Žena je umrla že pred 4 leti. Sinu izražamo iskreno sožalje!

Razen tega najbrž nekaterim še ni znano, da so naš zapustili v zadnjem času: 16. 7. je umrl po težki bolezni, previden s sv. zakramenti, rojak **Pišlar Andrej**, roj. 1901 v Godoviču, dober prijatelj vseh, skrbni oče družine, večletni raznašalec „Naše luči“ za Aumetz in okolico. Pri različnih društvih je sodeloval, dokler je bil zdrav, kot zaveden slovenski rojak, pa tudi priden obiskovalec slovenske službe božje v Aumetzu in Materie božje iz Brezij v Habsterdicku. Pri pogrebu v Aumetzu ga je spremljala poleg slovenskega župnika in aumeškega dekana velika množica njegovih prijateljev in znancev. — Dne 2. 8. se je poslovil od nas **Orešnik Jakob**, roj. 1899 v župniji Svibno pri Radečah; zadet od kapi je odhitel za svojo dobrohotnost in ljubeznivost po plačilo v večno domovino; pokopan v Hôpital dne 4. 8. — V nedeljo 12. 8. je nasilna smrt posegla v kolonijo Moutiers: v bolnici v Brier je umrl naš rojak **Gantar Matija**, 53 let star, neporočen, pokopan v Moutiers 14. 8. — V Habsterdicku je na cesti avto povozil rojakinjo **Dragojevič Stanislavo**, staro 52 let, doma v Novi Martinac pri Banja Luki. Umrla je 4. 8. v bolnici v Forbachu. — Dne 5. 8. je umrl v Cité Jeanne d' Arc naš rojak **Šemrov Ivan**, roj. 1888 v Rovtah pri Logatcu. Bil je skrben oče, dober prijatelj, doma pa je (dokler je bil zdrav) rezljal iz lesa krasne okraske in okvire; naredil je tudi veliko stensko uro — vsa kolesa in vse — iz lesa. Previden je bil večkrat s sv. zakramenti; bil je tudi velik prijatelj slovenske službe božje. Pokopan je bil dne 7. avg. v isti koloniji. — Istega dne kot Gantar v Brier je pa umrla v Freyningu dobra slovenska mati **Grmovšek Alojzija**, zadeta od kapi. Pridne roke in dobro srce — to je bilo posebno značilno za to mater. Cerkveno poko-

pana je bila 14. 8. v Freyningu. — V Creutzwaldu je do smrti povozil avto našega rojaka, ko je prihajal od dela domov, **Franca Hauptman-a**, roj. v župniji Zagorje ob Savi 1924, zelo dober sin za svoje bolehnne starše, miren in splošno priljubljen, neporočen; pokopan cerkveno 22. 8. v Creutzwaldu. Pogreb sta vodila podpisani župnik ter njegov rojak č. g. Krajnik iz Suhe pri Šk. Loki, ki je bil ravno tisti čas v Merlebachu. — V tem času je došlo sporočilo, da je umrl v Crusnes naš rojak **Vogrič Franc**, roj. 1897 v Trnovem pri Gorici. Njegovo pravo ime je bilo redko komu znano; ker je bil blizu Gorice doma, so ga naši in domačini klicali: Gorizia. 9. julija mu je podpisani podelil poslednje zakramente, nečakinja rajnega pa je dala dolgoletnega bolnika pokopati v Boulogne.

Vsem rajnim želimo, da bi v resnici zamenjali to solzno dolino z nebeško domovino, prizadetim sorodnikom in svojcem pa naj ljubi Bog povrne vse, kar so dobrega storili pokojnim pred smrtjo!

Slovenski materi Mariji Jereb, ki je morala že tretjič v bolnico v Strasbourg, želimo skorajšnjega zdravlja! — Oboje sporočilo pošilja družina Barbičeva iz Audun-le-Tiche, kateri se prav lepo zahvaljujemo za važna obvestila, ker tja le redko pride slovenski izseljenski duhovnik.

V naši pisarni sta se prijavila za **poroko** Flis Lucien, ki se je srečno vrnil od vojakov iz Afrike in se je 10. 11. poročil z Zadnik Marijo na Hochwaldu. Poročil ju je podpisani. — Istega dne sta se v isti cerkvi na Hochwaldu poročila Pouh Ivan in Anica Kosec. Ta ženin ni bil v Afriki, pač pa je prišel iz bolnice. Vsem tem in še ostalim, ki se niso tu zglasili, pa so nastopili novo pot življenja, želimo mnogo zdravlja, sreče in blagoslova božjega!

Mala Mihaela, hčerka Mane Vojnoviča in Irene Banaszkyk, je bila 21. 10. krščena v župni cerkvi v Merlebachu. Naj božje Dete blagoslavlja malo dete, da bo delalo veselje svojemu dobremu očetu in dragi materi!

Ob praznikih

Pred praznikom Vseh svetih in Vernih duš sem pohitel v vse večje kolonije, kolikor je bilo to mogoče. Z velikim veseljem

moram poročati, da se je povsod izredno veliko rojakov udeležilo sv. maše in prišlo k sv. spovedi ter sv. obhajilu — ne samo v bližnjih kolonijah, ampak tudi v Aumetz-u, Tucquegnieux in Algrange. V zadnji koloniji smo težko pogrešali našega draga Franceta Hrena, ki leži v bolnici v Thionville — Clinique Ste Elisabeth (Moselle).

Z dobro družino Komljanc iz Knutange smo pohiteli k njemu, da smo mu napravili veselje in mu voščili skorajšnjo zdravje.

Vsem rojakom pa se ponovno zahvaljujem za vso prijaznost, dobrotljivost in dobrohotnost, s katero vedno sprejmete svojega duhovnika! Naj pridem v katero koli kolonijo, sem kot doma! Bog vam povrni tisočkrat!

S tem prihajam na **program obiskov pred in med božičnimi prazniki:**

Nedelja, 16. 12.: ob 18. uri sv. maša in pridiga v Aumetz-u. Spoved od 17.—18. ure.

Ponedeljek, 17. 12.: ob 7.30 uri v Aumetzu sv. maša s pridigo. Spoved ob 7. ure dalje. — Popoldne ob 10. uri v Boulange: spoved. — Popoldne ob 15. uri v Audun-le-Tiche: spoved.

Torek, 18. 12.: v Algrange ob 7. uri spoved, ob 7.30 uri sv. maša s pridigo. — Zvečer ob 5. uri: spoved v Tucquegnieux do 6. ure.

Sreda, 19. 12.: v Tucquegnieux od 7.—8. ure spoved, nato sv. maša s pridigo. — V Giraumont od 17.—18. ure sv. spoved.

Četrtek, 20. 12.: v Giraumont eno uro pred šolsko sv. mašo: sv. maša s pridigo. — Spoved poldrugo uro pred šolsko sv. mašo.

Petek, 21. 12.: v Piennes od 7.—8. ure spoved, nato sv. maša s pridigo. — V Ste Marie aux Chênes ob 15. uri spoved s kratko pobožnostjo.

Sobota, 22. 12.: v Merlebachu ob 6. uri sv. maša, nato spoved do 8. ure. — V Habsterdicku spoved od 15.—17. ure.

Nedelja, 23. 12.: Merlebach — župna cerkev: spoved od 6.—8. ure. — Hospice Ste Elisabeth od 9.—10. ure.

Ponedeljek, 24. 12.: Cité Jeanne d'Arc: spoved od 6.—8. ure, nato sv. maša s pridigo. — Creutzwald: Cité Maroco: spoved od 1.30 do 15. ure: Cité Neuland: spoved od

15.—16. ure. — Merlebach: spoved od 17. do 19. ure (sv. večer).

Torek, 25. 12. (BOŽIČ): Merlebach: spoved od 12.—1. ure ponoči v kapeli v Ste Elisabeth, od 7.—8. ure v župni cerkvi, od 9.—10. ure v kapeli Ste Elisabeth.

Svete maše: Polnočnica v Merlebachu v kapeli Ste Elisabeth ob 1. uri ponoči. Druge v kapeli sv. Elizabete ob 10. uri. Tretja v Habsterdicku ob 11.30 uri.

Sreda, 26. 12. (sv. Štefan): Creutzwald: spoved v koloniji Neuland od 6.—9. ure, nato sv. maša s pridigo. Pri sv. maši poje merlebaški slovenski cerkveni zbor „Slomšek“ najlepše slovenske božične pesmi. — Avtobus odpelje iz Merlebacha (železniška postaja) ob 8. uri. Ker je poleg pevcev še vedno nekaj prostora, se lahko peljejo tudi nepevci v Creutzwald in nazaj.

Vsaka sprememba zgorajšnjega programa bo pravočasno naznanjena! Da bo vaše veselje v lepi božični noči še večje, pridite, opravite dobro sv. spoved, prejmite sv. obhajilo, pridite k slovenski službi božjil!

Prav vesele praznike in srečno novo leto želi vsem rojakom brez razlike: **G r i m s S t a n k o**, slovenski misijonski župnik, 24, rue N. Colson, **Merlebach (Moselle)**.

Mi nismo kar tako!

Kdo? Mi po Franciji! Ne kopljemo samo železa in premoga, ampak delamo tudi kaj drugega.

Lepa vrsta naših rojakov se je pridno uveljavila v raznih obrtih. Nekateri so **čevljarji:** Leopold Berghaus v Forbachu (Mlle), Dobrač v Merlebachu (Mlle), Hafner v Hombourg Haut (Mlle), Kaurič v Thionville in Basse Yutz (Mlle), Kimovec v Farschviller (Mlle), Kocet v Braine-par-Soissons (Aisne), Štefan Lizzi v Merlebachu (Mlle), Leopold Magusa v Gugny-aux-Aulx (Vosges), F. Orešnik v Carlingu (Mlle), Orešnik v L'Hopital (Mlle), Anton Radi v Stiring-Wendel (Mlle), Sedaj v Algrange (Mlle), Avgust Terčič v Folschwiller (Mlle), Ferdinand Abraham v Forbach (Mlle), Štefan Draškovič v Nancy St. Max.

Drugi so **krojači:** Dakskobler v Hamsous-Vasberg (Mlle), J. Glavač tudi v Hamsous-Vasberg, Jašovec v Schoeneck (Mlle),

Jelenj v Metz-u, Kikelj v Basse Youtz (Mlle), Alojzija Komac v Freyminngu (Mlle), Komljanc v Merlebachu (Mlle), Jožef Kunst v Creutzwald (Mlle), Jurij Kuzner v Parizu, Marketti v Florange (Mlle), Jože Pribernič v Forbach (Mlle), Pribošek v St. Avold (Mlle), Slak v Lyon-u (Rhône), Suñič v Parizu, Šuštar v Hombourg Haut (Mlle), France Tepuš v Homecourt (M&M), Štefan Tratnjek v Parizu, Ferdinand Turšič v Creutzwaldu, Uršič v Creutzwaldu, Janez Žibret v Wittenheim (Haut-Rhin).

Po slovensko se boš lahko napil v slovenskih **gostilnah**: Andolšek v Merlebachu, Hrastar v Freyminngu (Mlle), Franc Hribar v Aubergne Ham-sous-Varsberg (Mlle), Jekoš (Na promenadi) v Mercy-le-bas (M&M), Jeranc (Pri zelenem gozdu) v St. Dizier le Neuf (Meuse), Jesik (Pri kapelici) v La Chapelle (Nièvre), Jevšek v Mont Bonvillers (M&M) Marica Kantin v Longwy (M&M), Košar (Pri rudniku) v Moyeuree (Mlle), Leban v Creutzwaldu (Mlle), Mihael Lončar v Vagney (Vosges), Lazar v Algrange, Makovec v Merlebachu, Malavašič (Pri železni) v Longwy (M&M), Jože Mulič (Pri mostu) v Piennes (M&M), Ocepek v Carlingu (Mlle), Persalja v Aumetz (Mlle), Persolja v Audun-le-Tiche (Mlle), Olga Simnovič v Hombourg bas (Mlle), Janez Šuler (Ognjišče) v Merlebachu (Mlle), Trampič v Nancy, Alojz Zakšek v Nancy, Durn (Pri zlatem levu) v Knutange (Mlle), Slovenska gostilna v Verdun-u, Simončič v Liverdun (M&M).

Na vrsti so sedaj **mizarji**: Gombač v Merlebachu, Honnigman v Raz (Hte. Saône), Horvat v Hommarting, Kaurič v Sarreguemines (Mlle), Mavrič v Merlebachu.

Nadaljujmo s **peki**: Gradiški v La Machine (Nièvre), Tepuš v Nancy, Klakočer v Saint Avold (Mlle). — „Zdravniki“ za pokvarjene radioaparate, **elektrikarji** so: Sitar v Parizu, Hudak v La Charité (Nièvre), Viljem Kaluža v Creutzwaldu, Vezenshek Janez v Parizu.

Trgovci oziroma prodajalci pa so: Batančev Omer v Forbachu, Alojzij Bervar v Creutzwaldu, Bela Bratec v Guerauld (M&M), Gabršek-Jošt Ivana v Freyminngu, Glavačeva v Ham-sous-Varsberg, Grosupeljčan v Parizu, Janez Hafner v Parizu, Kete

v Freyminngu, Franc Jakšek v Nancy, Jerebič v Parizu, Mario v Parizu, Matko v Rosbrucku (Mlle), Potočnik v Sarrebrucken (Sarre), Rehberger v Petite-Rosselle (Mlle), Jože Traguš v Forbach, Slavko Turnšek v Parizu.

Naštejmo še te: **dekorater** Marijan Banko v Aix-les-bains (Savoie), **podjetniki**: Dogan v Saint Sauveur (Yonne), Alojz Simič v Vandoeuvre (M&M), Lojze Urbus-Filtz v Faulquemont (Mlle); **brivec**: Zakšek v Merlebachu, Senegačnik v Tucquegnieux; **fotograf**: Vidic Franc v Cuesnes (Mlle), Klopčič v Parizu, Alojz Jere v Parizu. — **Šivilje**: W. Mlakar in Liza Turnšek v Stiring-Wendel, J. Petretič v Aumetz, Jesenko v Merlebachu; **mesar** Guček v La Machine. — **Urarji**: vdova Stepec v Stiring-Wendelu, Komljanc v Knutange (Mlle), Franc Mikolič v Parizu. — **Garazisti**: Kusold v Merlebachu, Martin Kukovičič v Pettingu (Mlle). — **Žagar**: Vlado Lončar v Saulxure s/Moselotte (Vosges). —

Pa gotovo smo še koga pozabili. Naj se oglasi!

NEMČIJA

Essen. — Tod okoli nas je sedaj okoli 300 novodošlih Slovencev, raztresenih po raznih rudnikih. Večina je prišla iz avstrijskih taborišč. Doma je bilo težko za življenje, ničesar ne moreš prihraniti, pa so šli čez mejo.

Seveda se mora človek v Nemčiji odločiti za najtežja dela. Radi bi imeli kakšnega slovenskega duhovnika, ki bi nas vsaj od časa do časa zbral, ker sicer človek v tujem morju čisto utone. — P.

Iščem rojaka **Andreja Kravanja**, r. 1892., iz Čezsoče pri Bovcu, ki je bil v Belgiji. Kdor ve kaj o njem, naj sporoči na naslov: **R. Šuler**, Hauptstr. 17, Mariadorf, Aachen, Deutschland.

NIZOZEMSKA

V zadnji številki smo pozabili poročati, da sta bolj na tiho, zato pa nič manj krščansko, dne 3. okt. praznovala **Garajeva** iz Heerlerheide 25-letni jubilej zakonske zve-

stobe. Vsi rojaki jima želimo še mnogo srečnih in božjega blagoslova polnih dni!

Tik pred Vsemi svetimi smo imeli kar dva smrtna slučaja, kakor da bi bilo število naših žalostnih spominov premajhno. 16. oktobra je umrla na raku v pljučih Marija Jenko, poročena Schweb — prej Zebonšek. Njeno truplo čaka vstajenja na pokopališču v Chevremontu.

Poročali smo že na kratko, da se je 22. oktobra smrtno ponesrečil rojak Franc Parfant. Žalosten, a lep je bil sprevod, v katerem so ga spremili k zadnjemu počitku Slovenci iz vseh kolonij. Naj počiva v miru! Težko prizadeti družini pa naše iskreno sožalje!

Na Vseh svetnikov dan pa smo se zelo lepo spomnili vseh naših umrlih že popoldne v koloniji Eygelshoven, kjer je bila sv. maša za vse pokojne Slovence. Po sv. maši pa smo obiskali del njihovih grobov na krajevnem pokopališču, kjer so jim pevci Škrjančka zapeli par žalostink, duhovnik pa je zmolil molitve za rajne.

Ob 2. popoldne pa se je zbrala stotina rojakov v župni cerkvi Heerlerheide. Po opravljeni pobožnosti smo odšli v procesiji na pokopališče, kjer je izseljenski duhovnik zmolil molitve za umrle, a pevci Zvona so zapeli par žalostink. — Ob štirih popoldne pa so se zbrali zastopniki vseh društev in ostalih Slovencev na grobu pok. patra Teotima. Odmolili smo molitve in pevci „Zvona“ so zapeli ono večno lepo: „Vigred se povrne...“ Tako smo pokojnemu patru Slovenci iz vseh kolonij dokazali, da se on v tem ni zmotil, ko nam je za vedno podaril svoje srce.

Potem je duhovnik obiskal še grobove v Hoensbroeku in Lindenheuvelnu. In ob koncu smo mogli reči: Lepo je bilo; zadovoljni smo, da smo se tako lepo, mladi in stari, oddolžili njim, ki so žrtvovali svoje življenje za naše dobro. Kakor je bilo videti, njihove žrtve niso bile zastonj. Na mesta pokojnikov vstopa mladina, ki nam je porok, da kljub temu, da Slovenci v tujini umiramo in izmiramo, umreti nečemo!

Dne 2. novembra se je rodila v družini Resnik-Flieger hčerka, ki je pri krstu dobila ime Marija.

Dne 6. novembra pa se je poročila Lina

Brvar iz Brunssuma z domačinom Feliksom Gerates. Bog ju živi!

Na želodcu je zbolel predsednik iz Lindenheuvelna, Kropivšek Tone, ki čaka doma poziva za bolnico. Želimo mu skorajšnje okrevanje.

Še mesec dni je pred nami in končali bomo našo enoletno zgodovino v tujini: VSE-SLOVENSKA VESELICA, PRAZNOVANJE SV. BARBARE, MIKLAVŽEVANJE, BOŽIČNI PRAZNIKI in SILVESTROVANJE. Bog nam daj, da bi leto srečno končali in z božjim blagoslovom vstopili v novo leto 1957. Enako želimo tudi vsem rojakom po Evropi in ostalih kontinentih svetá.

ZADNJA LETA V BRUNSSUMU

Med vojno smo z veliko težavo obdržali slovensko službo božjo in slovensko petje pri njej. Tudi za to so nam grozili, a resne prepovedi ni bilo. Naš pater nas je vedno obiskoval in nas navdajal z upanjem na dober izid vojne. Končno smo to tudi čakali. Seveda se je z vojno znatno znižalo število članov Društva sv. Barbare, od preostalih jih je veliko šlo l. 1947. prostovoljno v domovino. Na obnovitev društva že prej ni kazalo, zatem še manj. Ostalo je tako le še devet prejšnjih članov.

Leta 1949. pride med nas č. g. N. Babnik, ki je naslednje leto obnovil društvo v Heerlerheide, h kateremu smo se priključili še preostali brunssumski člani. Sledilo je par let težkega dela v društvu Heerlerheide-Brunssum. Igre so se vrstile druga za drugo. Najveličastnejša je bila prireditev 25-letnice društva v Heerlerheide in Brunssum ter proslava 40-letnice mašništva našega patra Teotima. Obhajali smo jo v gledališču na prostem v Brunssumu leta 1951.

Leta 1952. smo Slovenci na Nizozemskem v marcu nenadoma izgubili našega patra. Še par dni prej je bil ves vesel med nami in nam govoril — ne da bi kdo vedel — za slovo: „Ostanite Slovenci, učite otroke slovensko, govorite z njimi slovensko!“ — Šele ob njegovi smrti smo se zavedeli, kaj smo z njim izgubili.

Leta 1954. je društveno gibanje nekako prenehalo, za Veliko noč 1955, pa smo pozdravili novega izseljenskega duhovnika č. g. Vinka Fleka. Postav-

ljen je od tukajšnjega škofa. Ta je spet začel zbirati že malo zaostale ude društev in moremo biti prvega leta njegovega dela vsi veseli.

Omenjamo še dva ustanovitelja našega društva, ki sta še živa: Jakob Bobek, po rodu Hrvat, a velik prijatelj Slovencev. Mnogo je žrtvoval za godbo in njegov sin mu je pomagal. Drugi je Franc Frelih. Po zadnji vojni je iskal izgubljeno društveno zastavo in so jo njegovi sinovi tudi našli.

*

Te vrstice kratkih spominov na predvojno društ-

veno delovanje v Brunssumu so namenjene v časten spomin nekdanjim delavcem v našem društvu, ki jih mogoče ni več med živimi, a spomin nanje in na njih požrtvovalno delo bo še dolgo ostal med nami.

Dalje so namenjene vsem, ki so nekdanj delovali med nami in so vsled krize morali oditi od nas in danes po „Naši luči“ v drugih državah zasledujejo dogodke v našem društvu in so v duhu še vedno z nami. Slednjič naj bodo v spomin vseh, ki so še tu na Nizozemskem, a jih ni več v Brunssumu.

F. C.

Z A K R A T E K Č A S

Dobro mu je vrnil. — Soboslikar je bil klican za pričo na sodnijo. Tam ga hoče advokat nasprotne stranke spraviti ob dobro ime in mu reče: „Ne vem, ali se motim ali kaj. Vi ste že bili v zaporu?“ — „Da,“ odvrne soboslikar. „Pobelit sem šel celico nekega propadlega advokata.“

Prodaja na kredit. — V trgovino stopi fant in pravi: „Prinašam zadnji obrok, ki ga moram plačati za otroški voziček, ki smo ga kupili na kredit.“ — „Lepo, lepo! Kako je pa z otročičem, je zdrav?“ — „Tisti otročiček, to sem jaz!“ se odreže fant.

Hladnokrvni Anglež. — V nekem turističnem hotelu je izbruhnil požar. Natakarkar priteče v tretje nadstropje in trka na sobo, v kateri spi neki angleški turist. „Vstanite, gospod, gori!“ — „Kako, kaj pravite? Kje gori?“ — „V pritličju!“ reče natakarkar. — „No, prav! Ko bo v prvem nadstropju gorelo, me spet pokličite!“

Pijanec. — Neka gospa je s sočutjem gledala nekega pijanca: „Revež! Rada bi vedela, ali ste revež, ker tako pijete, ali pa pijete, ker ste tako ubog?“ — „Vprašujete? Jaz pijem, ker sem žejen!“ se odreče pijanec.

Veliko ve: Profesor: „Rad bi vedel, da mi poveste, kar veste o učenjakih 18. stoletja.“ — Učenec: „Učenjaki 18. stoletja so vsi umrli!“

Zadnja tolažba. — Major Woolbridge je preživel 20 let v Indiji, ko je bila ta še angleška kolonija. Prijatelj pride nekoč k njemu na obisk in opazi v njegovi sobi na po-

sebnem mestu postavljenega mrtvega krokodila. „Kaj pa ta krokodil? Je morda to kak indijski bog, ali kaj?“ — „O, ne. To je grob moje žene,“ odvrne Anglež . . .

Izkušnja. — Prijatelj prijatelju: „Kaj misliš, kako bi človek zvedel, kaj ženska misli o njem?“ — „Kako? Poroči naj jo in bo izvedel vse.“

Ljubimca: „Draga moja! Znamke na vaših pismih poljubljam, ker vem, da so se jih dotaknile vaše ustnice!“ — „V zmoti ste, dragi moj! Drgnem jih po nosu svojega psička. Je zmeraj moker.“

Draga nesreča: „Nimam sreče!“ razlaga možakar tovarišu. „Danes zjutraj ko sva stopila iz avtobusa, je moja žena narobe stopila in je padla. Ljudje, ki so šli mimo, so jo dvignili s tal in prenesli v trgovino. Konec koncev me je to stalo tri tisoč francoskih frankov.“ — „Tri tisoč?“ — „Seveda! Ti tepci so jo prenesli v modno trgovino.“

Preprosto zdravilo. — „Gospod doktor! Vi priporočate telovadbo zato, da bi shujšal. Katere gibe naj delam?“ — „Samo en gib. Z glavo naredite gib od desne na levo in od leve na desno.“ — „Kolikokrat, prosim?“ — „Enkrat! Kadar vam ponudijo spet nov krožnik jedil . . .“

Gospodinjski pomočnik: „Gospodinja služkinji: „Rozina, odpuščeni ste!“ — Rozina: „Prav rada grem iz te hiše. Žal mi je le zaradi psa.“ — „Zaradi psa?“ — „Da, samo zaradi njega; vse krožnike mi je očistil.“

Vzdih: Res je, smrt potolaži vsako trpljenje, pa žal te tolažbe več ne doživimo!

Za bistre glave

Križanka

1	2	3	4		5	6	7	8
9				10				
11				12		13		
		14	15		16			
17	18		19				20	
	21	22			23			
24								25
26				27				
		28		29				
30								31

Tokrat prinašamo malo težjo križanko, da bo čas našim ugankarjem na sveti večer, ko bodo čakali polnočnico, hitreje minil.

Vodoravno: 1 trmoglavost, 5 žensko pokrivalo, 9 gorovje v Srednji Aziji, 11 slavospev (tujka), 12 samoglasnik, 13 vstavi „ole“, 17 začetek pesmi „... me boš kaj rada imela“, 19 kovaški izdelek, 20 vstavi „vk“, 21 letna plača članov vladarskih rodbin, 24 kirurški poseg, 26 skale v morju, 27 moško ime, 28 zveza (tujka), 30 brzice na reki (n. pr. Nil!) (tujka).

Navpično: 1 sveta slika vzhodnih kristjanov, 2 starogrško podzemlje, 3 neumnež, 4 dva enaka samoglasnika, 5 črka grške abecede, 6 zli duh, 7 kjer so spravljene puščice, 8 mazilo (tujka' čitana narobe), 10 notno znamenje, 15 glinasta piščal, 16 buren pozdrav, 18 vstavi „lape“, 20 vežba, 22 del ptiča, 23 živa koreninica pri trti, 24 starec, 25 staro slovansko pleme, 29 avtomobilska značka države Srednjega vzhoda, 31 soglasnik.

(Rešitev prihodnjič)

UGANKI

Na oknu stoji,
bodice ima,
če primeš ga,
te zbode zelo,

tako da zavpiješ:
„Ojej, to je pa res hudo!“

(Kaktus)

Kadar pada tihi mrak,
glas moj zadoni iz mlak,
suknjič ves zelen imam,
se pred štokrlo skriti znam.

(Zaba)

Rešitev ugank prejšnje številke:

Pravokotnik: 1 mlin, 2 luža, 3 amen, 4 Dana, 5 Ivan, 6 roka, 7 okno, 8 doma. — **Vodoravno:** Mladi rod.

Uganki: Premog.

ZGODOVINSKO VAŽNA DOGODIVŠČINA NA ONEM SVETU

Po Stalinovi smrti so listi v Moskvi objavili izredno novico — torej že mora biti resnična:

Nekdo potrka precej nerodno na nebeška vrata. Sv. Peter vzame nekoliko nervozno ključ z obešalnika ter gre odpirat. In koga zagleda pred seboj? — Samega Luciferja! Videti je ves razburjen.

V prvem iznenadenju se nebeški vratar kar pokriža, a takoj se znajde ter prišleca nahruli: „Kaj pa ti tukaj, mrcina vražja? Poberi se mi, kamor spadaš!“

Trepetaje odgovori poglavar peklenščkov: „Slavni vratar nebeški, ne bodi hud! Prosim, poslušaj in imej usmiljenje z menoj! Odkar je Stalin v peklu, je pekel tako peklenški, da celo jaz ne morem več vzdržati. Lepo te prosim, naj ostanem tukaj — kot politični begunec!“

(Po „Ecclesia“)

KARDINAL FAULHABER IN NACIST

Ko je slavni cerkveni knez nekoč v svoji katedrali v Monakovem imel gorečo pridigo, je med poslušalstvom nesramen nacist zavpil:

„Ne, to pa ne gre, da bi junaškemu nemškemu ljudstvu dajal nauke človek, ki ni oženjen in je brez otrok!“

Kardinal ga grozno pogleda ter zakliče: „Tiho! Tiho! Tukaj imam besedo jaz, in ne pustim, da bi kdo obrekoval našega velikega Führerja, ki je samski in brez otrok!“

(Po „Ecclesia“)

NAŠA LUČ

vse cenjene bralce širom sveta prisrčno pozdravlja. Za božične dni želi vsem obilo božične sreče ob prazniku rojstva Kristusovega, ki je naša velika LUČ!

Ob koncu leta se zahvaljujemo vsem, ki ste sodelovali s prispevki. Pristrčna hvala in priznanje pa tudi vsem, ki so s svojimi darovi pomagali listu k izhajanju. Gotovo ne boste, dragi rojaki, pozabili svojega lista tudi pri novoletnih darilih!

Za novo leto si bo list nadel novo obleko, da vam bo še bolj všeč. Zvest bo ostal svoji nalogi, zvest vam vsem, po Zapadni Evropi razkropljenim, da vam bo prinašal razvedrilo, veselje in podučilo. Ostanite mu zvesti tudi vi! Pristrčno pozdravljeni! Vsi za enega, eden za vse!

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

(Alvarado 350, Ramos Mejia, Pc. Bs. As., Argentina)

izdaja „VREDNOTE“ (Zbornik znanstvenih razprav) in revijo „MEDDOBJE“. — Izdala je tudi povestne knjige: St. Kociper, „Mertik“ (novele), Iv. Pregelj, „Moj svet in moj čas“ (razni spisi), N. Velikonja, „Ljudje“ (novele), Mar. Marolt, „Žori, noč vesela!“ (povest), Dinko Bertonec, „Dhaulagiri“ (potopis na Himalajo).

Podprite to odlično knjižno založbo s tem, da naročite njene knjige! V novo leto gre z velikim zupanjem!

„DRUŽABNA PRAVDA“

(Casilla Correo 1944; Correo postal, Buenos Aires, Argentina)

izdaja šestkrat na leto list o socialnih vprašanjih. Želi, da bi v novem letu bilo med nami več bratstva, ljubezni, pravičnosti, strpnosti in medsebojne pomoči.

Izdala je že 3 priročne delc: dr. Ahčin, „Sociologija“ (vsak okoli 400 strani) o družbi, družini, stanu, narodu, državi, Cerkvi. Vsem, ki radi študirajo, jih priporoča.

Letošnje Mohorjeve knjige

Mohorjeva družba v Celovcu je letos izdala lep **Koledar 1957** (10.— šil.), večerlično povest Krista Srienca „**Pastir Cyril**“ (8.— šil.) in praktično knjigo z barvnimi slikami: dr. Fr. Mihelčič, „**Naše zdravilne rastline**“ (20.— šil.). Dalje je izdala 2. zvezek Fr. Erjavec, „**Zgodovina koroških Slovencev**“ (10.— šil.), 2. zvezek dr. Filip Žakelj „**Živi Kristusov evangelij**“ (življenjske modrine svetnikov) (8.— šil.), otroško knjigo „**Kozamurnik**“ (ki je lani izšla na Goriškem, tudi 10.— šil.), in še lepe šmarnice „**Vzgoja v krščanski družini**“ (12 šil.). Poština se računa posebej. Piši na naslov: Mohorjeva družba, Viktringer Ring 26, Celovec-Klagenfurt, Austria.

Mohorjeva družba v Gorici je poleg enakega koledarja, ki je omenjen zgoraj, izdala še povest Stanka Novaka „**Božja pota**“ in povest (ki je bila izdelana v film) Sanchez-Silva „**Marcelino, kruh in vino**“ (prevod g. Cirila Mejača). Obe povesti stane 500.— lir. Naroča se: Mohorjeva družba, Riva Piazzutta 18, GORIZIA, Italia.

Mohorjeva družba v Celju doslej še lanskim knjig ni mogla vsch izdati, ker ji ne dajo na razpolago papirja.